

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 12 mars 2018
(OR. en)

7052/18

FIN 225
FSTR 9
FC 9
REGIO 12
SOC 136
CADREFIN 18

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
av den:	12 mars 2018
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	6678/18 FIN 180 FSTR 6 FC 6 REGIO 9 SOC 110 CADREFIN 15
Ärende:	Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 15/2017 Förhandsvillkor och resultatreserv inom sammanhållningspolitiken: innovativa men ännu inte ändamålsenliga instrument – Rådets slutsatser [den 12 mars 2018]

För delegationerna bifogas rådets slutsatser om Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 15/2017 *Förhandsvillkor och resultatreserv inom sammanhållningspolitiken: innovativa men ännu inte ändamålsenliga instrument*, som antogs av rådet vid dess 3604:e möte den 12 mars 2018.

Rådets slutsatser om Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 15/2017

Förhandsvillkor och resultatreserv inom sammanhållningspolitiken:

innovativa men ännu inte ändamålsenliga instrument

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

1. VÄLKOMNAR Europeiska revisionsrättens (nedan kallad *revisionsrätten*) särskilda rapport nr 15/2017 och kommissionens kommentarer till rapporten,
2. NOTERAR att rapporten omfattar perioden december 2013–februari 2017,
3. NOTERAR de viktigaste slutsatserna i rapporten, särskilt
 - a) Förhandsvillkor
 - förhandsvillkoren bildade en enhetlig ram för bedömningen av om medlemsstaterna var redo att använda anslagen från de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna) när programperioden 2014–2020 inleddes, för revisionsrätten var det under den period som omfattas av revisionen dock inte klart i vilken utsträckning förhandsvillkoren verkligen hade lett till förändringar på fältet,
 - kommissionen utnyttjade inte möjligheten att ställa in betalningar när program antas om förhandsvillkor inte är uppfyllda eller när handlingsplaner inte slutförs,
 - omkring hälften av medlemsstaternas handlingsplaner hade inte rapporterats som slutförda av medlemsstaterna i slutet av 2016,

b) Resultatreserv

- det är osannolikt att resultatramen och resultatreserven kommer att leda till någon större omfördelning av sammanhållningsstödet under perioden 2014–2020 till program som presterar bättre, och resultatreserven erbjöd få incitament för att göra de operativa programmen mer resultatinkriktade eftersom den främst byggde på utgifter och output,
- de befintliga möjligheterna att hålla inne betalningar och tillämpa finansiella korrigeringar vid undermåliga prestationer är förenade med restriktiva villkor och kommer därför sannolikt inte att tillämpas i praktiken,

4. HÄNVISAR till arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar från april 2017 om förhandsvillkorens mervärde¹ och kommissionens strategiska rapport 2017 om genomförandet av ESI-fonderna² och NOTERAR att dessa mer aktuella dokument och uppgifter ger en ganska positiv bild av uppfyllandet av förhandsvillkoren och deras ändamålsenlighet,
5. NOTERAR att kommissionen i sina svar på slutsatserna i revisionsrättens rapport förklarar bakgrunden till förhandsvillkoren, resultatramen och resultatreserven och framför allt
 - a) pekar på syftet med resultatramen och resultatreserven såsom verktyg som ska stödja resultatorientering inom ramen för programmens stabila interventionslogik³,
 - b) erinrar om att förhandsvillkoren medfört minimikrav och villkor för att förbättra investeringsramen samt effektiviteten och ändamålsenligheten när det gäller ESI-fondernas utgifter⁴,

¹ Dok. 7956/17.

² Dok. 15788/17 + ADD 1.

³ Kommissionens svar under punkterna V, 72 och 104 i revisionsrättens rapport.

⁴ Se kommissionens svar under punkt 39 i revisionsrättens rapport.

6. ERINRAR om de ståndpunkter som rådet gett uttryck för i tidigare rådsslutsatser om instrumenten för förhandsvillkor och resultatramen, som infördes för första gången i sammanhållningspolitiska fonder för perioden 2014–2020⁵,
7. UPPREPAR sin uppmaning till kommissionen från november 2016⁶ om att överväga att använda nya inslag i ESI-fonderna som ett exempel för annan EU-politik som finansieras ur EU-budgeten,

Förhandsvillkor

8. NOTERAR att medlemsstaterna enligt kommissionens strategiska rapport 2017⁷ hade uppfyllt 97 % av förhandsvillkoren i november 2017, och att ytterst få alltjämt behövde uppfyllas,
9. ERINRAR om att uppfyllandet av förhandsvillkor vid inledningen av programperioden 2014–2020 var en tids- och resurskrävande uppgift för några medlemsstater,
10. UNDERSTRYKER att medlemsstaterna enligt artikel 19.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser⁸ var skyldiga att lämna in en rapport om uppfyllandet av förhandsvillkor endast i den årliga genomföranderapporten 2017, och inte i slutet av 2016,

⁵ Rådets slutsatser om resultat av och nya inslag i sammanhållningspolitiken och de europeiska struktur- och investeringsfonderna av den 16 november 2016 (dok. 14542/16, s. 8–9). Rådets slutsatser om att göra sammanhållningspolitiken mer effektiv, relevant och synlig för våra medborgare (dok. 8463/17, s. 4). Rådets slutsatser om synergier och förenkling av sammanhållningspolitiken efter 2020 av den 15 november 2017 (dok. 14263/17, s. 6).

⁶ Rådets slutsatser om resultat av och nya inslag i sammanhållningspolitiken och de europeiska struktur- och investeringsfonderna av den 16 november 2016 (dok. 14542/16, s. 7).

⁷ Dok. 15788/17, s. 12.

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

11. BEDÖMER, på grundval av medlemsstaternas aktuella erfarenheter och kommissionens slutsatser, att förhandsvillkorens mervärde när det gäller att effektivt stimulera reformer och förbättra investeringsklimatet för sammanhållningspolitiken hittills har bekräftats,
12. ANSER att förhandsvillkorsinstrumentet bör behållas även efter 2020, men att det bör effektiviseras ytterligare,
13. BETONAR, mot bakgrund av revisionsrättens rekommendation 1 a, att kommissionen vid utarbetandet av lagstiftningen för sammanhållningspolitiken efter 2020 bör göra en ny bedömning av om varje förhandsvillkor är relevant, proportionerligt och användbart, ta bort överlappningar och endast behålla de villkor som verkligen kan bidra till att de sammanhållningspolitiska målen uppnås ändamålsenligt,
14. BETONAR, mot bakgrund av revisionsrättens rekommendation 1 b, att kommissionen bör utreda hur förhandsvillkorens roll kan förstärkas vid genomförandet av relevanta reformer för perioden efter 2020, ERINRAR om sin ståndpunkt i rådets slutsatser från november 2016⁹ att större samstämmighet i framtiden bör eftersträvas mellan olika åtgärder som kopplar ESI-fondernas effektivitet till ekonomisk styrning, med utgångspunkt i erfarenheterna av införandet av förhandsvillkor,
15. UPPMANAR de berörda medlemsstaterna och kommissionen att göra sitt bästa för att säkerställa att de få återstående uppfyllda förhandsvillkoren uppfylls så snart som möjligt,

Resultatreserv

16. BEKLAGAR att revisionsrättens granskning enbart var inriktad på förvaltningen av resultatreserven och inte omfattade effekterna och erfarenheterna av inrättandet av resultatramen,

⁹ Dok. 14542/16, s. 9.

17. NOTERAR att resultatreserven som obligatoriskt instrument infördes för perioden 2014–2020 som en del av resultatorienteringen, främst i syfte att stimulera framsteg i genomförandet och därmed bidra till uppfyllandet av programmens mål,
18. ERINRAR om att resultatöversynen och tilldelningen av resultatreserven i enlighet med artiklarna 21 och 22 i förordningen om gemensamma bestämmelser ska göras på grundval av den information och de bedömningar som presenteras i den årliga genomföranderapport som medlemsstaterna lägger fram under 2019,
19. ANSER därför att en övergripande bedömning av resultatreserven bör äga rum efter dess genomförande 2019, eftersom det i det aktuella genomförandestadiet fortfarande är svårt att bedöma detta instruments ändamålsenlighet och varje slutgiltig slutsats i detta avseende skulle vara förhastad,
20. ANSER emellertid att varje framtida utveckling av resultatramen och reservmekanismerna under perioden efter 2020, i väntan på en sådan övergripande bedömning av resultatreserven, bör leda till att dessa utformas till mer incitamentbaserade mekanismer och att sanktionsinslag bör tillämpas endast som en sista utväg,
21. ANSER, mot bakgrund av revisionsrättens rekommendation 2, att man för varje resultatinstrument efter 2020 bör beakta proportionaliteten, förekomsten av en tidsfördröjning mellan insatserna och förverkligandet av resultat.
